

Tudományos ülés

Felszabadulásunk 35. évfordulója tiszteletére tudományos ülést rendezett április 10-én Népi demokratikus forradalom és a földosztás címmel a Magyar Történelmi Társulat Csongrád megyei és szegedi csoportja, a SZAB filozófiai és történelemtudományi bizottsága, a JATE új- és legújabb kori magyar történelmi tanszéke, a SZOTE marxizmus-leninizmus intézete, a JGYTF marxizmus-leninizmus tanszéke, a Hazafias Népfőrt megyei honismereti bizottsága és a TIT Csongrád megyei szervezetének történelmi választmánya.

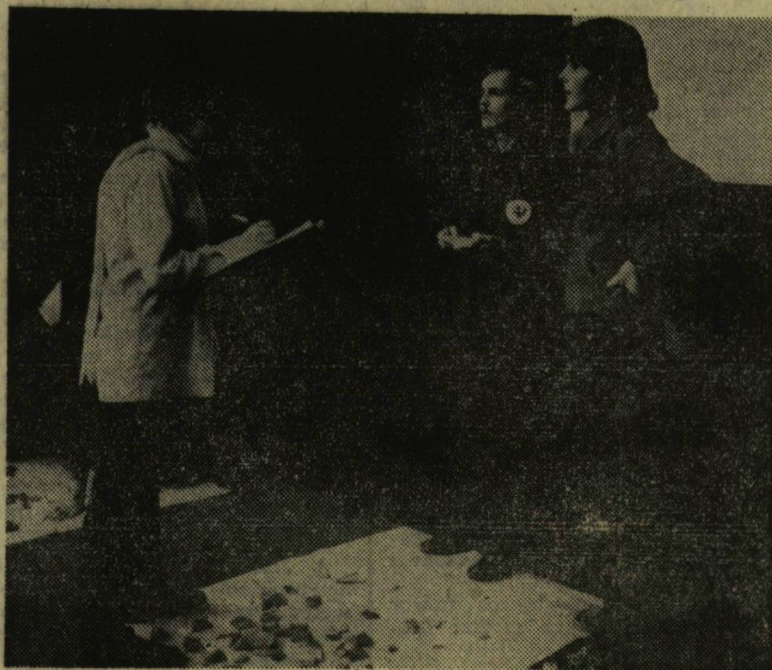
A SZAB dísztermében megtartott tanácskozás résztvevőit Mérei Gyula akadémikus, a JATE tanszékvezető egyetemi tanára köszöntötte, majd Orbán Sándor, a történelemtudományok doktora, egyetemi tanár, az MTA

Történettudományi Intézetének osztályvezetője tartott referátumot Az agrárkérdés demokratikus megoldásának útkeresése címmel.

Előadása után Somlyai Magda kandidátus, docens A parasztkérdés megoldása: történelmi sorsfordulónk alkotóeleme címmel, Szakács Sándor kandidátus, docens pedig A földreform az agrárgazdaság és a társadalom strukturális változásainak tükrében címmel tartott korrefe-rátumot.

Az agrárviszonyok forradalmi-demokratikus megváltozásának sajátosságai a Dél-Alföldön címmel Szabó István kandidátus, docens, a Kiszártermelő parasztság történelmi útja a felszabadulás után címmel Tamási Mihály kandidátus szövegezték a témakör tudományos elemzéséhez.

Bölcsésznapok

Az uralkodást eldöntő cserépszavazás — töredéke

(Folytatás az I. oldalról.)

áksparlamenthez: „A problémák valóban megoldásra várnak, rövidesen sor kerül rá, hogy foglalkozunk velük. Mindent el fogunk követni, hogy a feladatok minél gyorsabban és eredményesebben megoldódjanak.”

A tanárok „komolyan” vették az ígéreteket, bár a betartásukról csak úgy lehetne gondoskodni, ha legalább két éves uralma lehetne a diákdékánnak. Mivel ez nem kivitelezhető, így a problémák megoldása is az igazi dékánra fog majd várni.

Délután egy tréfás vetélkedő jelentette a nap csúcspontját. A „Diákdékán nagydíja” volt a tiszteletreméltó cím, amiért vetélkedtek az évfolyamok. A rengeteg versenyszám közül legérdekesebb talán a Rómeó és Júlia előadás volt, népszínmű, ókori színdarab, operett, misztériumjáték formájában. Az első évfolyam még nem elég érett: a komoly feladatok meghaladják erejüket, például a borkostoló versenyen nem tudtak helytállni, a nagyobb tapasztalat döntött. A rögtönzésekkel érvényesült az ötödik évfolyam rutinja, ők kerültek ki győztesen a legtöbb vetélkedésből. Szenzációsan sikerült pályaválasztásról szóló műsoruk. Megérdemelték győzel-

müket, és a hordó sört, amelyet a szervezőbizottság ajánlott fel a győztes csapatnak. A többi versenyzővel együttműködve elfogyasztották a díjat, és a többi csapat díja is gazdára talált (20 kg kenyér, zsír, piros arany, só). A jól megérdemelt jutalmak fél óráig „tartották magukat”, még ez is szép volt tőlük...

Este következett a dékánfosztó bál. Itt több lelkes közreműködő tiszteletbeli bölcsész címet kapott, a maradandóság kedvéért cserépre feljegyezve. A szokványos disco-műsort éjféltkor egy váratlan jelenet zavarta meg: a dékánt elrabolták! Persze rövidesen megkerült és ünnepélyesen (lehet, hogy sokk-hatás alatt??) lemondott magas rangjáról. Ezzel be is fejeződött a diákok uralma és visszatértek a szürke hétköznapok, kezdődhet újra a tanulás.

Reméljük, hogy a három nap tapasztalatait majd hasznosan fogják felhasználni a tanárok hosszabb ideig tartó „uralkodásuk” során. Mindenesetre az oktatók is tanulásra szorulnak sok esetben (például futball), nekik sem ártott a rövid ideig tartó szerepcseré.

A BÖLHE rendezvényei — a rendezők és bölcsészek (azaz három napig bölhészek) lelkesedésének köszönhetően — nagyon sikeresek voltak. Sokszor annyira teletöltötték az érdeklődők az Auditorium Maximumot, hogy még a legidősebb tanárok sem emlékeznek olyan előadásra, ahol ekkora lett volna a tömeg.

Lassan-lassan Szegeden is kezd kialakulni egy olyan hagyomány, amire az egyetemi városokban nagy szükség és természetes igény van. A jól sikerült rendezvény játékos formák közt komoly kapcsolatot teremtett a tanári kar és a diákok között. Remélhetőleg ez a barátság nem csak három napig tartott, hanem a BÖLHE után is folytatódni fog.

MÓRO CZ KÁROLY

Szakszervezeti választások

Az 1980. évi választások után a szakmai szervezetek (például a pedagógus, az orvos-egészségügyi) alapszervezeti szinten új struktúra szerint fognak működni.

Az új felépítés helyi megvalósításáról kérdeztük dr. Vetro Gábort, a Szegedi Orvostudományi Egyetem Szakszervezeti Bizottsága titkárát. Tájékoztatójában elmondta, hogy az OEDSZ Szegedi Orvostudományi Egyetemi Alapszervezete eddig a bizalmi csoportokból, a munkahelyi bizottságokból, a Szakszervezeti Tanácsból és Bizottságból épült fel. Az információk tehát négy áttétlen keresztül jutottak az illetékesekhez, s ez feltétlenül bizonyos torzulásokat okozott. Az új struktúra kidolgozása során többek között a többszörös áttét megszüntetésére törekedtek. Ennek eredményeként a nagy létszámú munkahelyeken — I. sz. Belgyógyászati, I. sz. Sebészeti, Gyermekgyógyászati, Szülészeti-Nőgyógyászati Klinikák, Gazdasági Igazgatóság — az új rendszer értelmében főbizalmiakat választanak. Indokolja ezt a 200 körüli magas taglétszám, valamint az egyéb helyi sajátosságok. A többi területeken, ahol a tagság 16—120 fő között van, a jövőben szakszervezeti bizalmi csoportot működtetnek. Az Orvos-egyetem legfelsőbb szakszervezeti testülete, a Bizalmi Testület lesz, mely a bizalmiakból és a főbizalmiakból tevődik össze. A bizalmiak választása április 15-én lezárult, s a tagság nagy politikai felelősséggel ítélte meg a választandó bizalmiak személyét. A választási határozat alapján a bizalmiakat többnyire nyílt szavazással választották meg. A választások káderelőkészítése egyébként hónapok óta folyik, a párt

és a KISZ-szervezettel történt egyeztetés alapján. A Bizalmi Testület május 8-án alakuló ülésén választja majd meg a Testület elnökét és titkárát, akik egyúttal a Szakszervezeti Bizottság elnöki és titkári teendőit is ellátják majd. Ez a Testület választja meg a Számvizsgáló bizottságot és a szakszervezeti bizottság mellett működő munkahelyi bizottságokat is. Az új struktúra alapján a legmagasabb szintű döntéseket hozó szakszervezeti fórum a Bizalmi Testület lesz, s ennek operatív végrehajtó szerve a Szakszervezeti Bizottság.

Az új szervezeti forma előnye elsősorban az, hogy a bizalmiak a bérezések, a jutalmazások, kiüntetések, stb., kapcsán közvetlenül élhetnek egyetértési jogukkal, résztvevői és egyben felelősei is lesznek a döntések végrehajtásának. További előnye az új felépítésnek, hogy az információk torzításmentesen jutnak el a tagsághoz és a felettes szervekhez, valamint hogy a Bizalmi Testület az intézményi demokrácia legmagasabb szintű fóruma lesz. Az új struktúra egyetlen hátránya a Testület magas létszáma — kb. 90 fő —, illetve, hogy hatékony működtetéséhez nincs elég tapasztalat.

A XII. pártkongresszus a szakszervezeti tagságot is munkája hatékonyságának növelésére szólítja fel, melyhez jelentős segítséget nyújt ez a szervezeti forma, amelynek szerepe meghatározó az üzemi demokrácia fejlődésének folyamatában. A szakszervezetnek politikai befolyásával, sajátos mozgalmi eszközeivel az új szervezet beindulása után fokozott hatékonysággal kell segítenie a szocializmus építését.

A SZOTE ismét a TET-ek mezején

Tavaly a Szegedi Egyetem hátsószobájában számoltunk be a SZOTE KISZ Bizottsága kezdeményezéséről, a Történelmi Emléktúráról, közismertté vált rövidítés szerint a TET-ről. Mivel már egyszer megszervezésre került, idén már „hagyományosan” terveztük a székletű éves felkészítő táborban ezt a kirándulással, harci túrával egybekötött megemlékezést, melyet a Forradalmi Ifjúsági Napok keretében bonyolítottunk le.

Tervezni könnyű, de megvalósítani nehéz! Hiába kezdtek el már szeptemberben a mozgóoldást, nehezen lehetett olyan túristaházat, szálláshelyet találni, ahol a tervezett több, mint száz főt el lehetett volna helyezni, étkezéséről, szórakoztatásáról gondoskodni. Már-már úgy látszott, hogy objektív okok miatt a terv csak terv marad, amikor végre sikerült Siklóson helyet találnunk.

Tehát — irány Siklós! Ezt sem volt könnyű éppen megszervezni. A sport- és szervezési munkacsoportok bizony beleizzadtak, amíg kész tervvel, programmal állhatunk a hallgatóság elé. Szállást, étkezést, buszokat megrendelni, térképeket beszerezni (azt hiszitek, ez olyan könnyű? — állítólag az egyetlen részletes térkép fénymásolatai vannak birtokunkban...), a tervezett útvonalat előre bejárnunk a leendő állomások helyét kijelölni — ez a jéghegynek az a 45 része, ami a víz alatt van... Végre minden rendben, indulás — azaz előbb lemondani a felesleges étkezéseket! 140 főre terveztük és 70 jelentkezőnk lett!

Március 30-án hajnalban indult el kicsi, de lelkes csapatunk Pécsre. A hangulat jó volt, töretlen lelkesedésünknek az sem ártott, hogy a vonaton hosszabb ideig

keresgéltek azt a felelős személyt, akinél a jegyeink rejteztek. Végül is minden tisztázódott, így Pécsre már kelően összerázódott és (szesz) testvéri barátságot kötött seregként érkezünk. Itt felszálltunk külön- és gyorsjáratú buszainkra és irány (most már tényleg!) Siklós! Kurucos rohammal elfoglaltuk a várban levő szálláshelyeinket és rögtön „terrefelderítésre” indultunk. Az estj emelkedett hangulat a felderítés teljes sikeréről áruklodott. Az eligazításon a felhős ég miatt felhős homlokokkal vettünk részt, de Pátkai Gyuritól felelősségteljes ígéretet kaptunk, miszerint holnap már jó lesz az idő.

Úgy látszik, a jó sportfelelőst a jó összeköttetéséről ismerik meg, mert másnap ragyogó napfényben indultunk el a túrára. Sütött a nap, emelkedett (de még milyen meredeken!) a hegy, és mi percről-percre jobban megértettük, hogy miért járt Buga Jakab oly erőszertettel lovon. Nekünk csak az apostolok lova jutott, de így is állomásról állomásra gyűrűtünk magunk mögé a pirossal jelzett ösvényt. Az állomásokon legjobb (de néhol kevésnek bizonyult) tudásunk szerint választottunk a politikai, kulturális kérdésekre, ugróköteleztünk, dobtunk gránátot, medicinlabdázunk, sőt végül az MHSZ jóvoltából még célba (vagy legalábbis feléje) is löttünk. A túra kora délután fejeződött be, így még arra is volt lehetőség, hogy kötetlen sportolással fejezzük ki életörömmünket. Az csakhamar bebizonyosodott, hogy hegynek focizni, nem jó, mert nehezen megy felele a labda, völvénynek meg megüvsem, mert arra túl könnyen gurul és nehéz utolérni, mert nekünk két lábunk van, de ilyenkor csak útban van! Méis a megfelelő frissítő elfogyasztása

után már nem is törődünk ilyen kicsinyiségekkel.

Délután és este szabad program volt, kinek-kinek ízlése szerint lehetett választania a természetjárás, a Pécsre való belátogatás és a táj mellett a tájlelleg borokkal való ismerkedés között. Este a „Különbben dühbe jövünk” című film megtekintése után még további összebontalódási lehetőséget is kerestünk, természetesen zenével, még végül a film címére hivatkozva a turistaház gondnoknője szobáinkba nem küldött.

Április elseje! Hazamenetel, előtte próbariadó — fél órán belül ki kell pakolni a szobából! A társaság fáradtsága először abban nyilvánult meg, hogy kipakoljon, aztán meg abban, hogy a tréfa szerzőjének helybenhagyását elmulasztotta. Végül mégis átdtuk (eltár szerint!) a szobákat, felszálltunk a buszra, és bevonultunk Pécsre. Itt a vonatindulás még egyszer szétszóródunk, de a hazatérés, (na meg a csoportos jegy!) vonzása akkora volt, hogy vonatindulásra mindenki előkerült. Hazafelé kissé fáradtabbak voltunk mint induláskor. Még a túragyoztes negyedéves osztag is inkább vert szerere emlékezett, amikor negyed tizenegyre rekedten és álmosan bedöcögött vonatunk Szegedre. (Szerencsére odafelé is vonattal mentünk, különben a szervezés ide-oda és oda-vissza haladását a masiniszta áprilisi tréfájának gondoltuk volna.) Szegeden érzékeny búcsút vettünk egymástól és a hős tettek (akarom mondani TET-ek) elszéledtek. Ha ennek a jól sikerült kirándulásnak híre megv — és pont ez ne szívórogna ki?! — akkor jövőre (remélve) kétszer ennyi embert is üdvözölhetünk az addigra már tényleg hagyományossá váló TET-en.

PIKÓ BÉLA

Tudományos-technikai úttörőszemle

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola adott helyt az április 8—9—10-én megrendezett Tudományos-technikai úttörőszemlének, melyet a Magyar Úttörők Szövetsége, az Oktatási Minisztérium és az Országos Pedagógiai Intézet hirdetett meg.

Április 8-án, az ünnepélyes megnyitón Feith Bence, a Magyar Úttörők Szövetségének titkára köszöntötte a meghívott vendégeket — köztük Göndör Tibort, az Oktatási Minisztérium képviselőjét, dr. Vaskor András, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola főigazgató-helyettesét, Vántus Istvánnét, a megyei pártbizottság munkatársát és Kulcsár Pétert, a KISZ Csongrád megyei bizottsága megbízott első titkárát — és a versenyző úttörőket.

A műszaki tárgyak iránt érdeklődő úttörők három napon át versenyeztek. A megyei technikai vetélkedők legjobb pájtásai — közel hetvenen — mérhették itt össze tudásukat a műszaki

ismeretekben, a gyakorlati foglalkozásban és a fizika tantárgyban felmutatott eredményeik alapján. A versenyő huszonegy csapat tagjai emellett tanúbizonyosságot tehettek a gyakorlati-szerelési munkálatokban való jártasságukról is.

A háromnapos versengés eredményeit április 10-én hirdették ki a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola dísztermében. A résztvevő csapatok közül tizenötöt jutalmazott a zsűri. A József Attila Tudományegyetem Ságvári Endre Gyakorló általános iskolájának tanulói szép teljesítményt nyújtottak. Első helyezést érték el, ők kapták az aranyoklevelet. Második helyen a debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetem gyakorló általános iskolájának úttörői végeztek. A békéscsabai 7-es számú általános iskola csapata a verseny harmadik helyezettje lett. A pécsi Mecsek-alján általános iskola versenyzői a negyedik helyet szerezték meg az úttörők tudományos-technikai szemlén.